

Denunț

*Ce este deci imposibil de gândit și despre ce imposibilitate
este vorba? [...] – Michel Foucault, 1966*

Ne-am adunat cu toții dincoace de poartă,
iar dincolo au ajuns oamenii.
Tăcere. Tăcere. Tăcere.
Apoi larva tuturor
și, în sfârșit, instalarea amuțirii.
Nouă ne rămâne să desferecăm,
să le târâm trupurile
și să le ardem întru uitare.
Nu ne rămâne vreme să indicăm și să reflectăm
asupra lesei,
ci doar să le tragem și să dăm la lopată
cenușa lor de acum,
pulberea noastră ulterioară.

Când va sosi timpul să dăm cu lopata
și să ridicăm trupul spectral:
„Ce-am avea de pierdut dacă ne-am sfărâma lanțurile”?

*Vă declarăm supraviețuitori!
Nu vă mai rămâne decât să munciți
și să vă reproduceți
stăpânind pământul!
Aveți concursul nostru, vă dorim succes!*

Și am înaintat împinși în vârste în secolul al XXI-lea,
am fost alterați de tehnologii,
ne-au fost obliterate propensiunile năvalnice
pentru text,
am fost crescuți pe temelii divorțate,

iar acum ni se cere acordul să continuăm
să ne perpetuăm.

Până când să mai acceptăm masificarea?

Repudiem alienarea în care tatăl nu are timp,
iar mama e îndepărtată de către noi înșine.
Ne apucăm să-i jelim, fiindcă ne vor fi înghițiți
de mașinărie,
și ne înarmăm și ne înhăptăm pe un drum
care să paveze alternative.

DANTON: [...] *numai morții sunt cuminți...
și oamenii care seamănă cu ei.* [...] – Danton

Prunci ai sistemelor ce suntem,
niciodată în afara lor,
disciplinați avizi să tot învățăm,
să ne aruncăm asupra cărților
până la un punct
și numai asupra lor.

Suntem de mici prosternați în fața sticlei pe care
se fugăresc imagini, astfel încât ne pierde glasul,
ni se sting reacțiile.

*Așa să faceți, cetățeni naționali și mondiali,
și când veți fi adulți;
așteptați pasivi să vă topiți.
Drogurile rămân sub interdicții, dar
suntem harnici, destoinici, grijulii în a vă oferi
confortul lumesc și surogate:
imaginile care vă lipesc nu vă vatămă.*

*Pe măsură ce creșteți, nu vă temeți
că nu veți avea timp să călătoriți,
să vă jucați, să procreați;
fiți pe fază: după program puteți
face orice, oricât vă țin balamalele.*

*Mâncare sintetică, locuință sintetică,
deșeurile materiale,
viață sintetică, discuții sintetice,*

educație sintetică

ca la carte.

Iubire sintetică: fără inconveniente nesintetice:

fără căderi, fără riscuri, fără suișuri.

Nu vă îngrijați, ne ocupăm de tot.

Învățăm să învățăm

cum să tot producem.

Întrebările despre metodă

lăsați-le în seama noastră.

Între timp, vă punem la dispoziție tehnologii,

divertismente, platforme de vise și de cumpărături,

bilete de mers pe Lună!

Nu vă gândiți la moarte, o vom depăși, o vom soluționa.

O vom păcăli.

Până atunci, sprijiniți-ne, alimentați-ne,

dați-vă girul nouă.

Drept încheiere, o singură condiție,

un singur măr să nu-l luați în mâini,

să nu vă orbească luciul lui:

să nu citiți Brecht,

să nu vă apucați de artă,

să nu cercetați despre generația beat,

să nu cochetați cu pornirile „generației” ’80 din anii ’80.

Noi suntem Platon.

Apropo: dacă l-ați citi pe Șalamov,

să nu contribuiți la a-l relectura

mutatis mutandis

prin prezentul nostru:

viața nu e un lagăr,

e fericire.

Exploatarea s-a disipat,

totul e normat încât

să fiți liniștiți.

Cine să nu-și dorească cetățeni cuminți?